

บันทึก

เรื่อง การเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของสโมสรกอล์ฟทหารบก

กรมสรรพากรได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๘๐๒/๖๓๑๗ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๓๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลข้อหารือในประเด็นข้อกฎหมายได้ว่า สโมสรกอล์ฟทหารบกอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่าสโมสรกอล์ฟทหารบกได้จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๐๘ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้บริการ ประสานความสัมพันธ์ และเป็นศูนย์กลางติดต่อและอำนวยความสะดวกกีฬาประเภทกอล์ฟของทหารบก โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วยนายทหารบกชั้นผู้ใหญ่ที่ผู้บัญชาการทหารบกแต่งตั้งเป็นผู้บริหารงาน ซึ่งการให้บริการของสโมสรฯ นอกจากการจัดการสนามกอล์ฟแล้วยังมีบริการอื่นที่เกี่ยวข้องกัน เพื่อความสะดวกของสมาชิกผู้ใช้บริการด้วย เช่น กิจการร้านค้าเกี่ยวกับอุปกรณ์กอล์ฟและร้านอาหาร เป็นต้น สำหรับผู้ใช้บริการของสโมสรฯ นั้นจะมีทั้งที่เป็นสมาชิกและบุคคลภายนอก ในส่วนของสมาชิกจะมีด้วยกัน ๔ ประเภท คือ (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลซึ่งคณะกรรมการสโมสรฯ เชิญให้เป็นสมาชิก มีจำนวน ๕๘ คน(๒) สมาชิกสามัญ ได้แก่ นายทหารบกชั้นสัญญาบัตรประจำการซึ่งสมัครเป็นสมาชิกมีจำนวน ๒,๖๑๘ คน (๓) สมาชิกวิสามัญ ได้แก่ บุคคลซึ่งสมัครเป็นสมาชิกโดยไม่มีคุณสมบัติเป็นสมาชิกสามัญ และคณะกรรมการลงมติรับเป็นสมาชิกวิสามัญแล้ว มีจำนวน ๗๙๑ คน และ(๔) สมาชิกตลอดชีพ ได้แก่ บุคคลซึ่งสมัครเป็นสมาชิกตลอดชีพ และคณะกรรมการลงมติรับเป็นสมาชิกตลอดชีพแล้ว (ในปัจจุบันงดรับสมัครสมาชิกตลอดชีพนี้แล้ว) มีจำนวน ๔๕ คนสำหรับจำนวนผู้ใช้บริการในแต่ละปี มีผู้ใช้บริการที่เป็นสมาชิกประมาณร้อยละ ๗๕ ส่วนอีกร้อยละ ๒๕ เป็นบุคคลภายนอก ซึ่งในจำนวนร้อยละ ๒๕ ของบุคคลภายนอกดังกล่าว ประมาณร้อยละ ๒๐ จะประกอบด้วย ข้าราชการกระทรวงกลาโหม ข้าราชการทหารต่างเหล่าทัพและข้าราชการพลเรือนอื่น ส่วนอีกร้อยละ ๕ ที่เหลือนั้น จะเป็นแขกของสมาชิกหรือบุคคลที่สมาชิกแนะนำมา สำหรับการเก็บค่าบริการจากผู้ใช้นั้น สโมสรฯ จัดเก็บค่าบริการสนามกับสมาชิกแต่ละคนในอัตราครั้งละ ๒๐ บาท ส่วนบุคคลภายนอกสโมสรฯ จัดเก็บค่าบริการสนามในวันธรรมดาครั้งละ ๔๐๐ บาทต่อคน และในวันหยุดราชการครั้งละ ๖๐๐ บาทต่อคน ส่วนข้าราชการทหารที่เกษียณอายุราชการแล้วของทุกเหล่าทัพนั้น สโมสรฯ จะไม่เก็บค่าบริการสนามแต่อย่างใด สำหรับรายได้ของสโมสรฯ นั้น ในปี พ.ศ.๒๕๓๖ มีรายได้ทั้งหมด ๔๘,๙๒๐,๔๘๙.๑๓ บาท และเมื่อหักค่าใช้จ่ายต่างๆ แล้ว มีกำไรสุทธิ ๗,๒๘๔,๙๑๒.๑๒ บาท จากข้อเท็จจริงดังกล่าว ผู้แทนกองทัพบกจึงเห็นว่า การดำเนินการของสโมสรฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือข้าราชการกองทัพบก มิได้มีลักษณะในทางธุรกิจหรือมุ่งค้าหากำไรแต่อย่างใด รายได้ที่ได้จากการดำเนินการก็นำไปใช้เพื่อกิจการสวัสดิการสโมสรฯ จึงไม่ควรถูกต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ในการนี้กรมสรรพากรมีความเห็นว่า เนื่องจากกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งมีผลใช้

บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๕ ได้กำหนดให้การประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการ โดยผู้ประกอบการในราชอาณาจักรอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๗๗/๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งการประกอบกิจการสนามกอล์ฟนั้น เป็นการกระทำใด ๆ อันอาจหาประโยชน์อันมีมูลค่าซึ่งมิใช่เป็นการขายสินค้า เข้าลักษณะเป็นการให้บริการตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร จึงอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และกรมสรรพากรได้ดำเนินการให้สนามกอล์ฟทุกแห่งจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งขณะนี้สนามกอล์ฟในภาคเอกชนได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว สำหรับสโมสรสโตร์ฟทาร์บกที่ได้ประกอบกิจการสนามกอล์ฟโดยให้บริการทั้งสมาชิกและบุคคลภายนอก และมีรายได้เกิน ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี จึงอยู่ในบังคับต้องจดทะเบียนและเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒ แห่งประมวลรัษฎากร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงกลาโหม (กองทัพบก) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนแล้ว เห็นว่า ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้กำหนดให้การจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการประเภทการกีฬาและนันทนาการเป็นสวัสดิการตามระเบียบดังกล่าวอย่างชัดแจ้ง (ข้อ ๑๔ (๖))^๑ และได้กำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง เพื่อบริหารงานของสวัสดิการดังกล่าว (ข้อ ๙)^๒ สำหรับกรณีของสโมสรกอล์ฟฟทาร์บกนี้ ได้มีการจัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม ให้บริการ ประสานความสามัคคี และเป็นศูนย์กลางติดต่อและอำนวยความสะดวกกีฬาประเภทกอล์ฟของทหารบก มีการบริหารงานโดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นมาเป็นเฉพาะจากข้าราชการของกองทัพบกทั้งสิ้น แม้ว่าคณะกรรมการดังกล่าวจะไม่ใช้คณะกรรมการตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๙ ของระเบียบ

^๑ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐

ข้อ ๑๔ ประเภทของสวัสดิการภายในส่วนราชการ มีดังต่อไปนี้

- (๑) การออมทรัพย์
- (๒) การให้กู้เงิน
- (๓) การเคหะสงเคราะห์
- (๔) การสงเคราะห์ข้าราชการ
- (๕) การฌาปนกิจ
- (๖) การกีฬา และนันทนาการ
- (๗) ร้านสวัสดิการ
- (๘) กิจการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการเห็นสมควร

^๒ข้อ ๙ ให้หัวหน้าส่วนราชการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสวัสดิการ.....(ชื่อส่วนราชการ)” โดยให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายเป็นประธานและข้าราชการในส่วนราชการนั้นในจำนวนที่เหมาะสมเป็นกรรมการ โดยให้คัดเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นเหรียญก และอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

สำนักนายกรัฐมนตรีฯ ก็ตาม แต่โดยที่สโมสรกอล์ฟทหารบกเป็นสวัสดิการภายในกองทัพบก ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ มีผลใช้บังคับกรณีจึงเป็นไปตามความในข้อ ๒๕ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ

สำหรับกรณีที่หารือว่า สโมสรกอล์ฟทหารบกอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ นั้น มีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย คือ

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า การประกอบกิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร ได้แก่ การขายสินค้าหรือการให้บริการโดยผู้ประกอบการ^๓ซึ่งคำว่า “ผู้ประกอบการ” ได้มีนิยามไว้ว่าให้หมายความถึง บุคคลซึ่งขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ ไม่ว่าการกระทำดังกล่าวจะได้รับประโยชน์หรือได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ และไม่ว่าจะได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วหรือไม่^๔ฉะนั้นผู้ประกอบการตามนิยามดังกล่าว นอกจากจะต้อง

^๓ข้อ ๒๕ ส่วนราชการใดที่จัดสวัสดิการภายในส่วนราชการตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔ แต่ยังไม่มีความเห็นตามระเบียบนี้ให้ถือว่าสวัสดิการภายในส่วนราชการนั้น เป็นสวัสดิการภายในส่วนราชการตามระเบียบนี้ ส่วนราชการนั้นจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการและดำเนินการตามระเบียบนี้ภายใน ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ

“ประมวลรัษฎากร

มาตรา ๗๗/๒ การกระทำการดังต่อไปนี้ในราชอาณาจักรให้อยู่ในบังคับให้ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามบทบัญญัติในหมวดนี้

(๑) การขายสินค้าหรือการให้บริการโดยผู้ประกอบการ

(๒) การนำเข้าสินค้าโดยผู้นำเข้า

การให้บริการในราชอาณาจักรให้หมายถึง บริการที่ทำในราชอาณาจักรโดยไม่คำนึงว่าการใช้บริการนั้นจะอยู่ในต่างประเทศหรือในราชอาณาจักร

การให้บริการที่ทำในต่างประเทศและได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักรให้ถือว่าการให้บริการนั้นเป็นการใช้บริการในราชอาณาจักร

“มาตรา ๗๗/๑ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

ฯลฯ

ฯลฯ

(๕) “ผู้ประกอบการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจ หรือวิชาชีพ ไม่ว่าการกระทำดังกล่าวจะได้รับประโยชน์หรือได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ และไม่ว่าจะได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วหรือไม่

ฯลฯ

ฯลฯ

(๘) “ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย โอนสินค้าไม่ว่าจะมีประโยชน์หรือค่าตอบแทนหรือไม่ และให้หมายความรวมถึง

ฯลฯ

ฯลฯ

(๑๐) “บริการ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ อันอาจหาประโยชน์อันมีมูลค่าซึ่งมิใช่เป็นการขายสินค้า และให้หมายความรวมถึงการให้บริการของตนเอง ไม่ว่าประการใด ๆ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึง

(ก) การใช้บริการหรือการนำสินค้าไปใช้เพื่อประกอบกิจการของตนเองโดยตรง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(ข) การนำเงินไปหาประโยชน์โดยการฝากธนาคารหรือซื้อพันธบัตรหรือหลักทรัพย์

(ค) การกระทำตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุวัติรัฐมนตรี

เป็นผู้ขายสินค้าหรือให้บริการแล้วจะต้องดำเนินการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพด้วย แต่เนื่องจากคำว่า “ธุรกิจ” และ “วิชาชีพ” นั้น ในประมวลรัษฎากรไม่มีการนิยามความหมายเอาไว้โดยเฉพาะ จึงจำเป็นต้องใช้ตามความหมายโดยทั่วไป ซึ่งพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๒๕ ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ธุรกิจ” หมายถึง “การงานประจำเกี่ยวกับอาชีพค้าขายหรือกิจการอย่างอื่นที่สำคัญและที่มีใช้ราชการ” และ “วิชาชีพ” หมายถึง “อาชีพที่ต้องอาศัยวิชาความรู้ความชำนาญ” สำหรับกรณีของสโมสกรอล์ฟทหารบกนั้นเห็นว่า ไม่อยู่ในความหมายของคำว่า “วิชาชีพ” แต่จะอยู่ในความหมายของคำว่า “ธุรกิจ” หรือไม่ นั้น จำเป็นต้องพิจารณาถึงลักษณะและการดำเนินการของสโมสกรอล์ฟทหารบกเป็นประการสำคัญ ซึ่งเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าสโมสกรอล์ฟทหารบกได้จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม ให้บริการ ประสานความสัมพันธ์ และเป็นศูนย์กลางติดต่อและอำนวยความสะดวกแก่กีฬาประเภทกอล์ฟของทหารบก เป็นสวัสดิการภายในส่วนราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๐ ข้อ ๒๕ ทำให้การดำเนินงานของสโมสกรอล์ฟทหารบกมีลักษณะเป็นราชการอย่างหนึ่งภายในกองทัพบก ไม่ใช่เป็นการงานประจำเกี่ยวกับอาชีพค้าขายหรือกิจการอย่างอื่นที่สำคัญ ไม่อยู่ในความหมายของคำว่า “ธุรกิจ” สโมสกรอล์ฟทหารบกจึงไม่เป็นผู้ประกอบการซึ่งอยู่ภายใต้บังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรมาตรา ๗๗/๒ (๑) และกรณีไม่เข้าข่ายยกเว้นของการประกอบกิจการที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๑^๖ เนื่องจากมิใช่เป็นผู้ประกอบการดังกล่าวแล้วและถึงแม้ว่าตามข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าในการดำเนินการของสโมสกรอล์ฟทหารบกจะมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการบ้างก็เป็นเพียงส่วนน้อยและเป็นเพียงครั้งคราวเท่านั้น การดำเนินการของสโมสกรอล์ฟทหารบกยังถือเป็นการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๐ ทั้งนี้ ตามความเห็นของสำนักงาน ก.พ. และกรมบัญชีกลาง^๗

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า ตามมาตรา ๗๗/๒ (๑)^๘ แห่งประมวลรัษฎากรได้กำหนดว่า กิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ การขายสินค้าหรือการให้บริการโดยผู้ประกอบการ ซึ่งในมาตรา ๗๗/๑^๙ ได้นิยามคำว่า “ผู้ประกอบการ” ไว้ว่า หมายถึง บุคคลซึ่งขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจ หรือวิชาชีพ ซึ่งคำว่า “ขาย” ได้นิยามไว้ว่าหมายถึง จำหน่าย จ่าย

ฯลฯ

ฯลฯ

^๖มาตรา ๘๑ ให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) การขายสินค้าที่มีใช้การส่งออกหรือการให้บริการ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(ท) การขายสินค้าหรือการให้บริการของกระทรวง ทบวง กรมซึ่งส่งรายรับทั้งสิ้นให้แก่รัฐโดยไม่หักรายจ่าย

ฯลฯ

ฯลฯ

^๗หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๑๔.๓/๓๕ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๓๖ ถึงผู้บัญชาการทหารสูงสุด

^๘โปรดดูเชิงอรรถที่ (๔), ข้างต้น

^๙โปรดดูเชิงอรรถที่ (๕), ข้างต้น

โอนสินค้า ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมิประโยชน์หรือค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม^{๑๐} และคำว่า “บริการ” หมายถึง การกระทำใด ๆ อันอาจหาประโยชน์อันมีมูลค่าซึ่งมิใช่การขายสินค้า และให้หมายความรวมถึงการ ใช้บริการของตนเองอีกด้วย^{๑๑} จากบทบัญญัติของหมวด ๔ แห่งประมวลรัษฎากรว่าด้วย ภาษีมูลค่าเพิ่มและจากคำนิยามทั้งสามคำดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นใช้บังคับ อย่างกว้างขวางแก่ผู้ประกอบการซึ่งทำธุรกิจเป็นการประจำ ไม่ว่าจะมุ่งหวังผลกำไรจากธุรกิจนั้น หรือไม่ และภาระภาษีในขั้นที่สุดจะตกแก่ผู้บริโภคโดยตรงโดยให้ผู้ขายหรือผู้ให้บริการเป็นผู้เรียก เก็บส่งแทน การขายหรือการให้บริการรายได้ที่เป็นไปโดยไม่มีค่าตอบแทนหรือเป็นการขายหรือ การให้บริการของตนเองก็จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และแม้แต่การประกอบกิจการขายสินค้าหรือ การให้บริการของส่วนราชการ ก็ยังต้องอยู่ภายใต้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนั้น ความหมายของ การให้บริการในทางธุรกิจตามนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการ” ดังกล่าว จึงหมายความว่า การขาย หรือการให้บริการที่กระทำเป็นปกติธุระและมีการเรียกเก็บค่าตอบแทน ไม่ว่าจะได้อะไร เท่าทุน หรือขาดทุนก็ตาม และไม่ให้นำเงินรายได้นั้นไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใดก็ตาม กรณีที่จะไม่เป็น “ธุรกิจ” จึงมีได้แต่เฉพาะกรณีการให้บริการโดยไม่เรียกเก็บค่าตอบแทนใด ๆ แก่ทุก ๆ คนที่มาใช้ บริการเหมือนกันทั้งหมดเท่านั้น สำหรับกรณีที่หาหรือมานี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า สโมสรกอล์ฟ ทหารบกได้ประกอบกิจการให้บริการสนามกอล์ฟแก่สมาชิกและบุคคลภายนอก โดยมีการเรียก เก็บค่าสมาชิกและค่าใช้สนามและรายได้ทั้งสิ้นที่รับจากการให้บริการก็มีได้นำส่งเป็นรายได้ของ รัฐ ดังนั้น การให้บริการสนามกอล์ฟของสโมสรฯ จึงถือเป็นการให้บริการในทางธุรกิจตามนิยาม คำว่า “ผู้ประกอบการ” ตามความในมาตรา ๗๗/๑ และอยู่ในข่ายที่จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและ ไม่ใช่เป็นการขายหรือการให้บริการของกระทรวง ทบวง กรม ตามมาตรา ๘๑ (๑) (ท) ที่ กฎหมายยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มให้

โดยที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) เห็นว่า เนื่องจากเรื่องดังกล่าวมีความเห็นเป็น ๒ ฝ่ายและเป็นปัญหาสำคัญที่ควรวินิจฉัยโดยที่ประชุม ใหญ่ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายตาม ความเห็นดังกล่าว ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๓ (๒)^{๑๒}แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการ ประชุมของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ.๒๕๒๒

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ได้พิจารณา ปัญหาดังกล่าว โดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงกลาโหม (กองทัพบก) ผู้แทน

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๕), ข้างต้น

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๕), ข้างต้น

^{๑๒}ข้อ ๑๓ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่าง กฎหมาย ในกรณีดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๒) เมื่อกรรมการร่างกฎหมายคณะใดคณะหนึ่งเห็นว่า มีปัญหาสำคัญที่ควรวินิจฉัยโดยที่ ประชุมใหญ่

กระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนแล้ว เห็นพ้องกับความเห็นของฝ่ายที่สองที่ว่า สโมสรกอล์ฟทหารบกอยู่ในข่ายที่จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากสโมสรกอล์ฟทหารบกได้ประกอบกิจการให้บริการสนามกอล์ฟแก่สมาชิก และบุคคลภายนอก อันมีลักษณะของการให้บริการในทางธุรกิจเพราะได้ประกอบกิจการเป็นปกติ ธุระและมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนด้วย จึงถือเป็น ผู้ประกอบการตามนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการ” ตามมาตรา ๗๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร

(ลงชื่อ) ม. ตันเต็มทรัพย์

(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๓๗